

BREDASCHÉ

Stad., Letterkundig en

NIEUWS

Zondag en Maandag

COURANT.

Wetenschappelijk

BLAD,

12 en 13 Augustus.

Frankrijk.

Paris, den 9den Augustus.

De drukke bezoeken die de minister *Montalivet* tegenwoordig bij den maarschalk *André* aflegt, hebben weder stof tot een aantal geruchten gegeven. Iederen avond begeeft de minister zich bij den maarschalk, met wien hij dan verscheidene uren in conferentie blijft. Zulks heeft men denken, dat beiden de grondslagen voor een toekomstig kabinet zochten te ontwerpen. De heer *André* is na de terugkomst van den maarschalk ook een paar malen bij hem geweest, maar heeft zijne bezoeken niet herhaald.

De *Moniteur* bevat weder twee circularies van den minister van binnenlandsche zaken aan de prefecten, behelzende eenige voorschriften omtrent den vorm van de zittingen der algemeene raden en de wijze hunner controle van de departementale comptabiliteit.

Aan den generaal *Bris* is het militair kommandement van het departement de la *Drome*, en dat van het departement du *Nord*, te *Rijssel*, aan den generaal *Negrier* opgedragen.

Het gerucht heeft geloopt, dat aan den heer *Martin de Pauw* een afzending naar 's Hage, met betrekking tot de hollandsch belgische nangelegenheden was opgedragen, doch zulks wordt heden als onwaar tegengesproken.

De *Constitutionnel* zegt een brief te hebben ontvangen uit Lancy van den 5den augustus, betreffende het aanbod tot uitdriving van prins *Louis*. Luidens denzelfden zou de bekende note reeds eenigen tijd in de kanselarij der fransche ambassade berust hebben en de fransche gezant, *Montebello*, zich niet gaarne op nieuw in moeilijkheden willende wikkelen en aan den haat in Zwitserland, ten gevolge van de vervulling zijner betrekking, blootstellen, vooraf verlangd hebben, om verplaatst te worden. Dit schijnt echter niet te zijn gelukt; immers de gezant heeft de note ingediend. Den dag te voren zou hij een afschermingsbrief hebben met den president van het eedgenootschap, waarin hij alle middelen uitgeput had, om denzelfden tot het afwenden van deszelfs invloed te overreden, ter voldoening aan het verlangen van Frankrijk, ten einde men tot geen verdere stappen zou gevoelen. De heer *Thurgau* had niet echter tot niets willen verdragen; had slechts te kennen gegeven dat de zaak voor de eedgenootschappelijke vergadering moest gebracht worden, maar dat, al gaf deze zijne toestemming, het gouvernement van Thurgau nog altijd het recht had om dezelve te weigeren.

In een ander bijzonder bericht uit Zurich van den 6den, wordt de meening uitgedrukt, dat het bondsbestuur zich bepalen zou met de nota naar het kantonaal bestuur van Thurgau te verzenden, en zich in zijn antwoord aan den franschen gezant te roepen zou op de onafhankelijkheid ten deze van de kantona.

Men verneemt dat de zwaarigheden die de kompanieschap van den spoorweg naar Havre nog onderzocht, met betrekking tot de goedkeuring harer statuten, door den staatsraad thans opgeheven zijn en de vereischte ordonnantie door denzelfden den 6den dezer getekend is. Men denkt intusschen dat er nog wel eenige weken zullen verlopen eer de kompanieschap hare aandelen op de beurs kan brengen.

Te Parijs is thans een gezelschap eenzame dansers, of werkelijke zoogenoemde huijzures aangesloten.

Het Triëst wordt van den zanten geschreven, dat het fransche eskader onder den schoutbij-vacht *Galato*, bestaande uit de schepen *Republique*, *Saint-Pierre*, *Fidèle* en de brig *Bougainville* den 18den dezer aangekomen en den 19den naar Turis teruggekeerd is. De reden van dit bezoek blijft niet bekend.

Over New-York heeft men hier berichten van Vera-Cruz in den 17den Junij en van Tampico in den 21sten. De fransche kommandant *Batoche*, bevond zich aan boord der *Hermione*, met nog drie blikken, voor Vera-Cruz. Den 6den had men herhaaldelijk om de plaats aan te vallen; het eskader bestond toen uit twee fregatten en vijf blikken, maar deze magt werd, in een gebouwen afgekeerd, onvoldgende bevonden en het ontwerp voortaan opgegeven. Sedert bleef men zich op de blokkade van de plaats en van andere punten op de kust bepalen. Te Vera-Cruz stonden de handelszaken goedzaam geheel still; de vreemde koopwaren waren er zeer schaars. Men had den toegang aan een aantal Engelsen, Franschen en Amerikaansche schepen geweigerd. Men zeide dat de bemiddeling der britsche koningin om een bevrediging tusschen Frankrijk en Mexico tot stand te brengen, was ingetrokken.

De fransche gezant in Mexico, baron *Deffaudis*, is den 27sten Junij naar Frankrijk teruggekeerd. Volgens sommigen zouden, in alle geval, de fransche schepen niet

verder ondernemen, tot het fransch gouvernement, na de aankomst van den baron *Deffaudis*, nieuwe maatregelen had genomen, die de Mexicanen tot een schikking bragten, of, door meerdere krachtontwikkeling, met het gevaar van het verlies van een hunner zeehavens bedreigden.

Omtrent Spanje heeft men heden niets nader vernomen dan hetgeen uit de volgende, hier openbaar gemaakte telegraphische depeche blijkt:

» Bayonne 8 Augustus.

» Den 5sten heeft de generaal *Oraa* zich met de onderscheidene afdeelingen van het leger van het centrum te Morella vereenigd, welke plaats ingesloten is geworden na een onbesnijdende tegenstand van de zijde van *Cabrera*. Deze bevond zich thans te Centores. De artillerie is den 2den van Alcani vertrokken om het beleg te beginnen.

Ofschoon er niets in de binnenlandsche renten wordt omgezet, houdt haar koers zich op de beurs staande. De spaansche Ardoin's zijn weder eenigzins achteruit gegaan, zonder dat men de reden weet en alhoewel men nog ophiel zoekt te maken van de geruststellende verzekering der spaansche commissarissen. De notering was heden (9 Augustus): 5 pCt. 111,43; 5 pCt. 80,85; Nap. r. 99,40; Sp. Ardoin 22; Portugal 23; Rom. L. 101 1/2.

Duitschland.

Frankfurt, den 8ten Augustus.

Te Berlijn wordt door sommigen verzekerd, dat Z. M. de Keizer van Rusland zich den 5den dezer in stilte derwaarts begeben heeft, om zijnen Koninklijken Schoonvader in persoon met zijnen veertigjarig geluk te wenschen, en reeds den volgende morgen weder vertrekken te zullen.

De geheime regering van Pruisen is van Rome te Berlijn teruggekeerd. Zoals reeds vroeger gemeld, is men bij den Keizer en de kardinalen op het minnaarschap ontvangen. Volgens het zeggen van den heer *Druggeman* heerschte te Rome een goede stemming voor de pruisische regering en van de Paus naar de spoedige schikking met het pruisische hof zeer dringend verlangen.

Uit Hamburg schrijft men van den 1sten Augustus, dat aldaar kort na de afreis van 400 Lutherschen uit Silezie, die omdat zij zich aan de pruisische kerkverordeningen niet wilden onderwerpen, op twee schepen naar de engelsche kolonien in Australië zijn vertrokken, weder onverwachts 120 landverhuizers van dezelfde soort waren aangekomen. Zij waren in rivier-schepen den Oder en Elbe korens afzakken, en hadden aan de Zuid-Australische compagnie te Londen, door tusschenkomst harer Hamburgsche zaakgelastigden doen verzoeken, om op gelijke voorwaarden, als hunne voorgangers, naar het vijfde werelddeel te worden overgescheept.

Men meldt uit Weenen, dat de onlangs aangekoonde onderhandelingen, wagens de vernieuwing en wijziging van het handelsverdrag tusschen Oostenrijk en Engeland, tot onderling genegen waren afgesloten, zodat men weldra de ratificatie van het verdrag te gemoet zag.

De Oostenrijksche Beobachter van den 31sten Julij houdt een met Sardinien gesloten verdrag over de uitlevering van misdadigers.

Te Weenen heeft het gerucht zich verspreid, dat Z. M. de Keizer van Rusland niet alleen het voornemen had om zich in den loop dezer maand naar Kreuth te begeven, maar ook aan het oostenrijksche hof, hetwelk zich te Inspruck bevindt, een bezoek af te leggen.

Prins *Mettelnich* was van Töplitz terug en zou den 9den dezer naar Tyrol afreizen.

Z. K. H. de russische grootprins kroonprins, steeds onder den naam van graaf van *Baradinski* reisende, is den 5den dezer te Wien aangekomen en na een kort verblijf naar Biberich vertrokken. Na zich een paar dagen bij de hertogelijke familie aangehouden te hebben, zou hij naar Rus vertrekken.

Z. K. H. de keizerin van Rusland is den 4den dezer te München gekomen, de reis naar Tegernsee voortsette, waar zij zijne gemalin beviel.

De *Augsburgerische Zeitung* bevestigt eenen brief van den Minister van den 1sten Augustus, waarin onder anderen gezegd wordt, dat alhoewel er nog niets naders bekend is omtrent de bewegingen der hondscheepen, men echter algemeen in het gansche noorden, dat de bezetting van Lamsburg en Luxemburg nog voor den herfst zal plaats hebben.

Het dagblad van Smyrna geeft berichten uit Beirut tot den 27sten Junij. Volgens dezelve kregen de Syrische Arabieren niet alleen wederom dagelijks een ernstiger aanzien, maar ook de

zelfs de lijding aangebragt van een aanzienlijk verlies door de Egyptenaars geleden. Zoo het scheen had Ibrahim-pacha de Drusen, na de eerst behaalde voordeelen tot in het gebergte vervolgd, doch hadden dezer in de bergpassen van Horas, op een voor hen voordelig terrein, stand gehouden en onder de Egyptenaars een schrikkelijk bloedbad aangerigt, waarbij dezelfde aan verlies van wel 6000 man zonden geleden hebben. Zekere opgave der omstandigheden ontbreken echter en zouden ook niet ligt vernomen worden.

— Te Weenen waren genoteerd: 5 pCt. Met. 108; 4 pCt. 100 $\frac{1}{2}$; Bankactien 144 $\frac{3}{4}$.

Nederlanden.

Banda, den 11den Augustus.

Uit 's Gravenhage schrijft men van den 10den Augustus:

» Naar men verneemt, zullen HH. KK. HH. Prins en Prinses Albert van Pruisen, binnen weinige dagen, uit deze residentie naar Berlijn terugkeeren.

» Laatstleden Zaterdag is Z. Exc. de baron van der Capellen met zijne gemalin uit deze stad naar Utrecht teruggekeerd.

» In deze residentie is aangekomen mev. de baronesse van Heeckeren, douanière van wijlen Z. Exc. den gouverneur-generaal van de Nederlandsche West-Indien.

» Ook is alhier aangekomen de heer Willink, konsal-generaal van Z. M. te Livorno.

— Naar men verneemt heeft de heer mr. W. H. de Greve, thans raadsheer in het hooggerechtshof te 's Hage, en bij koninklijk besluit van den 16den Mei jl. tot president van het provinciale hof in Gelderland benoemd, dezer dagen aan Z. M. een verzoek ingediend, ten einde van de aanvaarding der laatstgemelde betrekking ontslagen te worden.

— Uit Kampen schrijft men van den 8ten dezer:

» Men verneemt dat de ijeren stoomboot II. maandag met goed gevolg eene proefvaart heeft gedaan en nu eerlang op den Rijn verwacht wordt, gelijk mede de zeeboot, die te Amsterdam in gereedheid wordt gebragt.

» De heer C. J. van Oeckelen is met zijn Androide-Klarinet-speler te Zwolle aangekomen. Dit kunststuk heeft door het gansche Koninkrijk eene vermaardheid gekregen welke die veler levende kunstenaars te boven gaat.

— Te Mennikendam is den 5den dezer tot veel genoegen der ingezetenen op de werf der heeren gebroeders Kater, de kiel gelegd voor een galjoentschip groot 200 lasten, voor rekening van den heer J. J. Beerekamp te Amsterdam.

Bij de mededeeling van den brief des Prins van Ligne, ontrent het voeren der belgische vlag voorbij Vlissingen, gisteren door ons vermeld, maakt de *Avondbode* de volgende gegerende aanmerkingen:

» Wij kunnen ons niet onthouden, hierop aan te merken, dat, indien de prins de Ligne, om de Belgische vlag in haren weinig glorieusen stand te doen doorsluipen, de bescherming der Engelsche niet had te haat genomen, Z. H. door de toepassing van krachtadige maatregelen en middelen, dezerzijds, van de gelegenheid tot deze woordenpraal ongetwijfeld zou zijn verstoken gebleven. Mogten de Belgische bewindsmannen uit den ongehinderden doortogt, welke de Belgische vlag ditmaal is gegaan, misschien willen opmaken, dat zij ook zonder bescherming wel zoude doorgaan; wij achten ons in staat, hem te verzekeren, dat in zoodanig geval de Nederlandsche regering hare regten op eene gepaste wijze zal doen handhaven.

» Overigens valt op de snoeverijen van den prins de Ligne met de bedrijven zijner voorouders zeer veel af te dingen. Zij verzaakten hunne heiligste plichten door niet, even als Oranje, de privilegien te beschermen, welke door Philips II geschonden werden. Zij streeden voor de zaak des gewelds; Oranje, daarentegen, voor de zaak der vrijheid; voor de vrijheid van geweten, en voor alles was den mensch het dierbaarst en heiligst is. Zij verdeden door zucht naar grootheid en loon tot het omhelzen aangedreven van die partij, welke, naar alle menschenlijke berekeningen, moest zegevieren, terwijl Oranje geheel belangloos uit de edelste beginselen handelde, en schier geen ander vooruitzicht had, dan voor de goede zaak roemrijk te sneuvelen.

Het blad der belgische bewindslieden, *l'Indépendant*, behelst thans een artikel over het gedrag zijner meesters in de zaak der Luxemburger gedeputeerden. » Verscheidene leden van den Luxemburger provinciaal raad — zegt hetzelfde — zijn afzonderlijk door de ministers ontvangen geworden; eene plechtige audientie aan hen allen gezamenlijk is hun geweigerd en moest hun geweigerd worden. Het provinciaal lid Nothomb was bij zijn broeder, den minister voor de openbare werken, gehuisvest; hij had gelegenheid om hem te zeggen, dat wanneer drie of vier raadsliden naar Brussel gekomen waren, zij, als ieder ander burger, zouden zijn ontvangen geworden. Wanneer de leden van den provinciaal raad, die zoo onbedacht naar Brussel gekomen zijn, wel willen doen, zullen zij zich van alle protestatie onthouden, die hunne zaak slechts benadeelen zou. De bescherming (van de patriottische hoofden) hun te Brussel aangeboden, zou hun slechts noodloos kunnen zijn, zij hadden zich moeten vergenoegen met die welke hen op het kasteel Andenne werd aangeboden.

In weerwil dier raadgevingen hebben de Luxemburger provinciale leden vermaand eene soort van protestatie te moeten doen, althans in een ander brusselsch blad leest men den volgende brief aan den minister van binnen- en buitenlandsche zaken gericht:

» Minister de minister!

» Na den Koning het door den provinciaal raad van Luxem-

burg gestemd adres te hebben aangeboden, bleef ons een pligt, dezelve ministers te vervullen over; wij wilden hen onderhouden over de bezorgdheid van ons gewest, over de gevaren waarvoor het blootgesteld is en over de gepaste middelen om hetzelfde te verhoeden.

De constitutionele welvoegelijkheid schiep alle verklaring van ons raad tusschen Z. M. en ons uit.

Wij hebben tweemaal, en telkens in eene verschillende bevestiging, bij u en uwe ambtsgebooden ons gehoor verzocht, en dit gehoor is ons geweigerd geworden.

Wij protesteren bij deze tegen die weigering en laten de gehele verantwoordelijkheid daarvan voor uwe rekening.

Ontvangt, mijnheer de minister, de betuiging onzer hoogachting, » De leden van den Luxemburger provinciaal raad.

De hoofden te Brussel zijn over den afloop dezer zaak ten uiterste verbolgen, en daar zij te Brussel weinig voldoening of bijval ten deze vinden, zoeken zij in de dagbladen der provincien hunnen hartstogt deswege hot te vieren. Zoo leest men in eene brusselsche correspondentie, in den *Belgisch* van Namen voorkomende, dat de Luxemburgsche gedeputeerden de laaghartige raadgevera van de kroon voor verraders hielden; dat Luxemburg niet mocht wijken voor het danke van de kroon, dat de kroon vernemen moest daar te stellen; dat er eene te wapenroeping te Luxemburg moest gedaan worden; dat het Leopold's eer er kroon gold, enz.

Eergisteren is te Gent het lijk van den bisschop Van de Velde, met al de plegtigheden den rang des overledenen toekomende, ter aarde besteld geworden.

Terwijl men den heer Jules Janin nog in Italië geloofde en het vervolg zijner brieven van daar in het *Journal des Débats* te gemoet zag, is dezelve, luidens de belgische bladen, eergisteren overwacht te Brussel aangekomen.

De echtgenoot van vorst Leopold is eergisteren avond met de beide jonge prinsen van Parijs te Brussel teruggekeerd.

Ter Antwerpsche beurs van gisteren (10 Augustus) waren genoteerd: Belg. 100 $\frac{1}{4}$; id. 3 pCt. 74; Sp. *Antw.* 20, 10 $\frac{1}{2}$; Nap. r. 93 $\frac{1}{2}$; Rom L. 101 $\frac{1}{2}$; Certif. te Antw. 100; Br. 74 $\frac{1}{2}$. Wissel op Amer. $\frac{5}{8}$ pCt. v. pap.; id. op Rott. $\frac{1}{4}$ pCt. verl. kont.

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

ZWITSERLAND. — De Zwitsersche bladen behelzen eene uitnoodiging tot insteekening voor een monument, ter gedachtenis van den hervormer Zwingli, op te richten op het slagveld van Cappel, in het kanton Zurich. Dit monument zal bestaan uit een blok graniet van 12 $\frac{1}{2}$ voet hoog, 8 voet breed en 2 voet dik, op een voetstuk. Twee latynsche opschriften zullen op het monument worden geplaatst, vermeldende, dat » O. Zwingli, zestien eeuwen na Christus, met M. Lotza, grondlegger der vreesloofte kerk, voor de waarheid en het vaderland met zijne bebloede wapen strijdende, aldaar viel, den 11den October 1531. » De verwachting der onsterfelijkheid. » Eenige trappen van den grooten weg voeren naar de plaats van het monument, van waar men het gezigt op den Rijn heeft.

RUSLAND. — Het onlangs openbaar gemaakt algemeen rapport van den minister voor het openbaar onderwijs over 1837, waar van in dit blad reeds eenig verslag over het vak van het eigenlijk onderwijs werd gegeven, behelst ook, onder den titel van geleerde reizen van Akademici en hoogleraren, een aantal belangrijke mededeelingen, van welke het volgende de hoofdpunten uitmaakt: Na het bericht over de reeds bekende hoogmetingen van de Kaspische zee, volgt een overzicht van de op kosten der Akademie van wetenschappen gedane expeditie naar de kust van Lapland en Novaja Zembla, welke gewenschte uitslag vooral te danken is aan den ijver en de kunde van het Akademielid van Bax. Door het doorgeven van den togt gegeven verslag is de kennis der bezochte streken in een aardrijks- en natuurkundig en tevens meteorologisch opzicht aanzienlijk uitgebreid, terwijl men, uit het door den heer van Bax medegebragt getal voorwerpen van natuurlijke historie, de kennis van het natuurrijk van Novaja Zembla tot eenen grooten volkomenheid mag gebragt rekenen, althans wat de andere door den geleerden reiziger bezochte noordische streken. De in 1835 door het Akademielid Sjagor onderzochte reis, ter bekoming eener volkomener kennis der Kaspische volken, derzelver zeden en gewoonten, overlevingen en godsdienstige gebruiken, in het bijzonder om de grammatikale vormen van derzelver spraak na te vorsch, was nog niet ten einde gebragt, maar had reeds hare resultaten opgeleverd. Behalve op het Graciniach en het Tscherkasisch, leidde Sjagor zich toe op de kennis der Oskanische taal, die wegens hare verwantschap met de hoedalen van Europa en met het Russisch der Akademie, de belangstelling der geleerden in het Akademielid van Bax, die de meest bekende verzamelaar van Russische woorden was, had wegens ongesteldheid niet alle landen die hij voornemens was te bereizen, kunnen bezoeken, met te min had hij nog 3000 soorten van veldplanten verzameld, die tot heden in zijn stelsel ontbraken. De hoogleraar van het *Richelieu-Museum*, Nordmann, die in 1836, gedeeltelijk op kosten der Akademie, eene geleerde reis naar den oostelijken oever der Zwarte Zee ondernam, keerde in het najaar van 1837 terug. Hij had eene groote verzameling vogels, vooral amphibien, vissen, enz. en 950 soorten van gewassen, te zamen ruim 1300 exemplaren van planten medegebragt. In April van het vorig jaar, ondernam de hoogleraar Langer eene wetenschappelijke reis naar de Noord-Kasp, waarvan het hoofdoel was, het doen van waarnemingen ontrent de afwijkingen van de magnetnaald en het barometrisch, alsmede het astronomisch bepalen

van een aantal punten. De hoogleeraar SCHWALTZ bezoekt de Krim, om een nauwkeuriger kennis van den aard en de natuurlijke gesteldheid van dit gewest te verkrijgen. De sterrekundige FROHOFF, die zich sedert 1852 in het zuidwestelijk Siberië ophield, om de punten tusschen den 50 en 60sten graad breedte te bepalen, hield zich thans bezig met het opmaken van een uitvoerig verslag over zijnen arbeid. — Op den eersten Julij jl. werd te Astrakan eene openbare gouvernements bibliotheek geopend.

FRANKRIJK. — De heer GARCIN DE TASSI, kweekeling van wijlen den baron DE SACY en hoogleeraar in het hindostansch bij de speciale school der levende oosterse talen, in den 3den dezer door de Akademie der opschriften en fraaie letteren, tot medelid verkozen, ter vervanging van wijlen den Prins DE TALLEYRAND. Zijn medelid was de heer DARRAS. — In de zitting der Akademie van Wetenschappen, van den 30sten II. werd een brief gelezen van den heer GAYMARD, het hoofd der fransche wetenschappelijke commissie, die in vereeniging met eenige Zweedsche, Deensche en Noordsche geleerden, dit jaar de noordelijke streken van ons werelddeel zullen onderzoeken. Den 13den Junij, aan boord van het vaartuig *la Recherche*, van Havre afgevaaren, is de heer GAYMARD den 27sten te Drontheim aangekomen, waar hij zijne fransche reisgenooten MARNIER, MAYR, ANGLES en de overige leden van het gezelschap vond, hetwelk uit twintig leden bestaat: tien Franschen, vier Zweden, drie Noorwegers, twee Deenen en een Laplander. Op de reis naar Drontheim waren reeds verscheidene waarnemingen op zee gedaan met betrekking tot de weêrgesteldheid en die van het water, terwijl ook de geleerden, te Drontheim vertoevende, in afwachting van de komst der *Recherche*, zich met een aantal natuurkundige en wetenschappelijke navorschingen hadden onledig gehouden. Te Drontheim ondervond het gezelschap, op het uitdrukkelijk bevel van koning KARL JAN, de grootste welwillendheid en het minzaamst onthaal. De rector der latijnsche school BÜCK, president der Noorweegsche Maatschappij van wetenschappen, had den heer GAYMARD een aantal werken over Scandinavie aangeboden, geschenken; terwijl de laatstgenoemde aan de Akademien van Stockholm, Upsal, Christiania, Drontheim en Koppenhagen een deel der werken had toegezonden, hem van wege onderscheidene ministers te Parijs tot dat einde medegegeven. De expeditie zou binnen weinig dagen de reis naar Hamfersers aannemen.

NEDERLAND. — Tot rector-magnificus der Groningsche hoogeschool is van het jaar 1838—1839 door Z. M. benoemd, de hoogleeraar B. N. LÖFERS. — De heeren ROJJAARDS en L. G. VISSCHER, beide professoren aan de Utrechtsche hoogeschool, zijn dezer dagen tot leden van het *Historisch Verein für Westphalen* benoemd geworden. — Eene opmerkelijke verschijning in de Nederlandsche letterkundige en boekhandel-wereld is die van den Encyklopedischen Atlas van den heer BRAND ECHAUZIER. De drie eerste Afleveringen, dezer dagen daarvan uitgegeven, geven de aangename onderstelling, dat dit werk van kolossalen arbeid en stoute onderneming, genoegzame aanmoediging vindt om te kunnen worden voortgezet. De proef-aflevering had velen in de meening gebracht, dat dit werk niet veel anders zijn zoude, dan eene vertaling van den Atlas van LE SAGE. Doch de eerste afleveringen doen zien, dat de Encyklopedische Atlas een geheel oorspronkelijk werk is, en de redacteuren zullen dit nog meer doen zien, als zij vallen, wanneer daarin de Geschiedenis der Nederlanden, der Nijverheid, der Godsdienst, der Wetenschappen, welke onderwerpen door LE SAGE onaanvaardbaar zijn gelaten. Voor eene kritische beschouwing dezer onderneming is de uitvoering nog niet ver genoeg gevorderd; eerst wanneer de schrijver het plan van zijnen Atlas in het breede zal ontrouwd hebben, waarbij hij zich verbonden heeft wanneer nog eenige Tabellen het licht zullen hebben gezien, zal zij daarvoor vatbaar zijn. De aanvankelijke uitvoering doet echter hopen, dat de uitgave van den Encyklopedischen Atlas meer en meer zal worden toegelicht door allen, die prijs stellen in Nederlandsche geleerdheid, Nederlandsche vlijt en de Nederlandsche drukpers: zij verdient eene uitgebreide deelneming, waartoe deze onderneming met volle ruimte wordt aanbevolen. — Men verneemt, dat de Raad der stad Leyden besloten heeft de tegenwoordige latijnsche scholen te ontbinden en in hare plaats een stedelijk gymnasium op te rigten; daarop zal, bij het onderwijs in de grieksche en latijnsche talen, ook gevoegd worden dat in de levende talen en in de beginselen van het hebreuwsch. Tot onderwijzers bij dit gymnasium zijn benoemd: tot rector, de heer A. A. J. BARR, thans rector te Leeuwarden; tot prorector, de heer W. H. D. SIKKEMA, thans praecceptor te Leyden; tot praecceptor, de heer M. G. ROZENDAL, thans conrector te Delft, en tot praecceptor in de hebreusche taal, de heer W. G. BARR, lector in de hoogduitsche taal aan de hoogeschool te Leyden; het onderwijs in de wijskunde is provisioneel opgedragen aan den heer A. VAN LEEUWEN. — Te Leyden is II. Donderdag de bepaalde bijeenkomst gehouden der oud-studenten, die van 1790 tot en met 1820 in de rol der Akademie waren ingeschreven. Ten half elf ure kwamen de feestgenooten bijeen in de Pieterskerk, alwaar de wet-erw. zeer gel. heer HUIJ, predikant bij de Waalsche gemeente te Rotterdam, eene redevoering hield en de welged. geest. heer mr. ROBINÉ VAN DER AAL, advocaat te Arnhem, een toepasselijk gedicht reciteerde. Na den middag was er een prachtig feestmaal op den Burg, alwaar op een plaats een rooigemak lokaal was opgericht, dat het groot getal van hen, die het feest bezochten, geschikt te kunnen plaats namen. Het Provinciaal Genootschap van kunsten en wetenschappen in Noord-Brabant, heeft besloten tot het uitschrijven der volgende prijsvragen: 1°. „Eene geschiedenis der overstromingen, welke van de vroegste tijden tot heden in de provincie Noord-Brabant hebben plaats gehad, met de oorzaken van de overstromingen, die daaraan aanleiding gaven, en de maatregelen, die daaraan werden genomen, om de overstromingen te voorkomen, en de schade daarvan te vermindern.“

„gesteldheid der provincie, in den loop der rivieren en anderszins zijn veroorzaakt.“ — Daar men tot onderhoud van het paard sedert een geruimen tijd in de provincie Groningen, en misschien ook in andere streken, met goed gevolg, iszonderheid voor werkpaarden, gebruik maakt van het zoogenoemde *boonenbrood*, elders ook van den gaslen wortel of *peper*, en den aardappel; dewijl er daarenboven onderscheidene proefnemingen en voorsellingen gedaan zijn, om, door het breken, bakken, of koken der graanen, en het vermengen van verscheidene graansoorten met andere, meelstoffen bevattende, veldvruchten, een voor het paard ligt verteerbaar en voedsaam brood te verkrijgen; tinnende onder anderen, daaromtrent gezien worden: *Racueil de Médecine vétérinaire*, inzonderheid de jaargangen 1826 en 1827; alsmede de *Algemeene Kunst- en Letterbode*, van 24. Februarij 1852; zoo verlangt het genootschap, dat, in een beoordeeld overzicht van de tot hertoe, over dit onderwerp, gedane proefnemingen en geuite denkbeelden, de vraag beantwoord worde: 3°. „Welke is, in de provincie Noord-Brabant, de voorkeeligste wijze van samenstelling, bereiding en toediening van een gezond en krachtig voedsel voor het werkpaard?“ — Daar de kunst om het herinneringsvermogen door onderscheidene middelen te ondersteunen (*Art Mnemonica* of *Mnemotechnie*), in de laatste jaren eenigen opgang heeft gemaakt; en als de vader of hersteller dier kunst schijnt te moeten beschouwd worden LAMBERT THOMAS SCHENKEL, in den jare 1547 te 's Hertogenbosch geboren; zoo wordt 3°. gevraagd: „Eene geschiedenis van het leven en de reize van LAMBERT THOMAS SCHENKEL, benevens eene beschouwing van zijne schriften en eene ontwikkeling van hetgeen, ten aanzien van zijne leertijde, daaruit kan worden opgemaakt of van elders bekend is, opdat blijken kan, wat in de later voorgedragene stelsels van Mnemotechnie kan ontleend zijn, uit hetgeen door SCHENKEL verrigt en geschraven is.“ Voor de best gekeurde beantwoording der drie bovengestelde vragen wordt voor elk derzelve uitgelooft de gouden medaille des genootschaps, ter waarde van honderd guldens, en voor de eerste bovendien eene premie van honderd guldens. De antwoorden moeten in het Nederduitsch, Hoogduitsch (met eene nederduitsche letter) in het Fransch of in het Latijn geschraven zijn, met eene andere hand dan die van den schrijver en onderteekend met eene zinspreuk; bij het antwoord moet worden gevoegd een verzegeld briefje, tot opschrift hebbende dezelfde zinspreuk en behelzende den eigenhandig geschreven naam en woonplaats des schrijvers. De stukken, ter mededinging bestemd, moeten vóór den 1sten December 1859, kosteloos, worden ingezonden aan den heer J. MARX, secretaris van het Provinciaal Genootschap van kunsten en wetenschappen in Noord-Brabant, te 's Hertogenbosch.

REGTSZAKEN.

Actie van de heeren NIJGH en FIEVEZ tegen den Boekhandelaar VERVLOET.

(Zie ons vorig Nummer.)

In de zitting der regibank van koophandel van 7 dezer, zijn de pleidooijen in deze zaak voorgelezen; Mr. M. J. van Gogh trad als verdediger van den gedaagden op en verklaarde niet alleen te zullen bepalen tot het betoog der incompetentie van deze regibank en zich hoegenaamd niet ten principale te zullen uitlaten; doch vermits de handelingen van den gedaagde zoo schandelijk waren aangerand, vermeende hij vooraf kortstelijk eenige omstandigheden te moeten vermelden, en gaf daartoe den stand der zaak op, welke bij het gehouden regtseding voor de correctionele regibank reeds genoegzaam bekend geworden is. Onder anderen herinnerde hij, dat de heer Vervloet, voor den afstand van drie vierde gedeelten van zijnen eigendom op het Tijdschrift de *Iris*, in 1836 geen enkele cent van den heer Fievez genoten had; dat hem het overblijvende een vierde gedeelte door arbiters is ontzegd geworden, ten gevolge van een verschil van gevoelen omtrent de betaling van twee kwartalen honoraria, dat die confisatie van dat laatste vierde gedeelte geschied is, nadat de heer Fievez den decisoren eed had afgelegd, waaromtrent hij zich hier niet verder zou uitlaten en waarvan hij de daadzaak aannam; enz. Maar, zegt de geëerde pleiter, uit dat arbitrale vonnis en uit die confisatie van dat laatste vierde deel van zijn eigendom, sproot geen zinspreuk voort, dat de heer Vervloet ongerechtigd zou wezen een gelijksoortig tijdschrift uit te geven, indien hij slechts zorg droeg, dat het publiek dienaangaande in geene dwaling werd gebracht. En dit heeft hij, zoo door zijne circulaire aan den boekhandel, als door zijne advertentien in de dagbladen, en door de herigten op zijne *Iris*, getracht voor te komen. Men heeft wel gezegd, dat van zoodanige handelwijze geen voorbeeld bestond, doch weldra heeft men zelfs moeten opgeven, dat ook de titel van het tijdschrift: de *Vaderlandsche Letteroefeningen* met het kenmerk *door ommekeer te benadeelen*, was nagevolgd door een ander, onder den titel van *Gids*, *Nieuwe Vaderlandsche Letteroefeningen*. Doch dat de uitgever der oude *Vaderl. Letteroef.* het niet geraden geoordeeld had, deswege actie in te stellen, was, naar het hem voorkomt, niet gerechtvaardigd; het oordeel over de waarde en het gehalte der beide tijdschriften, aan het publiek overliet. De heer Fievez vereist echter alle mededinging met zijne *Iris*; hij vermeent alleen tot het lezen van bloemen uit buitenlandse tijdschriften uitsluitend gerechtigd te zijn. Zonderling klinkt het insinueren, dat, daar hij als de kampvechter van den geleerden stand in den boekhandel wil optreden, hij integendeel, alle mededinging zou wenschen te vermindern.

Tot de regtskundige beschouwing der zaak overgaande, trachtte de verdediger te betoogen, dat de regibank incompetent was, om over de onderhavige zaak uitspraak te doen. Ten bewijze hiervan, onderocht hij wat de strekking der vordering ware; wat haren grondslag aannamte, en waaruit zij ontstaan was? Hij toonde aan, dat de actie tot schadevergoeding en interdictie niet gegrond was op eenig contract of op een anderzins recht, en alzoo niet beschouwd kon worden in de termen van art. 104 van het wetboek van koophandel te vallen. Wanneer er al een aanspraak aanwezig kon zijn, dan zou dezelfde alleen gegrond kunnen zijn op art. 1352 van het Burgerlijk wetboek en in dat geval wordt zij gerangschikt onder de *acties van koophandel*, waarover de gedaagde van koophandel geen uitspraak

Te BREDA, bij BROESE EN COMP. Boekdruckers en Boekverkoopers.